

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 165. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1829_477A-txt-shoot-idm11499/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

hundrede) medens af Dares den Normanniske først var sig, og den Kristlige endnu ikke, er udgivet.

Dalens Keiserinder o: Valkyrierne, eller de usynlige Sjælds-
Mæder, som (efter de oldnordiske Droomme) mærkede i
Slaget hvem der skulde falde.

Dalles (William) fra Gindvildal i Sids-Etotland, reiste sig
i Slutningen af det trettedende Aarhundrede, som en Bes-
vehal, mod Rødgard Langbein, vandt et Slag ved Sitter-
ling, og vandrede Landet for Engellænder, men Slaget ved
Falkrik, mod Godard selv, tabte han, sank saa i Ksmagt,
blev taget ved Jerraderie, og paa det Strammeste dimit ihjel.

Dallenstein, som Keiseren engang havde givet Kæfod, og
maatte, efter Tillses Fald, udvandre sig for, blev, efter
Gustaf Mælses Fald, i Wien betragtet som den værste
Gjænde, og skaffedes af Wien ved Snig-Mord, som i det
fjortende Aarhundrede var straffelig i Møde. Den Schwab-
sige Digtet Schiller har i vore Dage oplyst Wallen-
steins Sykkommelle ved et Skæpsel, som bærer hans Navn.

Darna er en Bøstad ved det sorte Hav, hvor Tyskerne i
det femtende Aarhundrede (1444) vandt en glimrende
Seier over menigens Christne, og siden har denne Stad
ei været i andre Hænder, før Russerne nylig fik den
som en Stenstod i vore Dømme.

Denedig selv er bygget paa Holme i det Adriatiske Hav, vel
alt i det femte Aarhundrede, men blev dog først magtig
og berømt under Kors-Togene, og udfæstede efterhaanden
sin Magt over Endet af Lombardier, Dalmatien, Mo-
rea, Creta, og de nu saakaldte Ioniske Øer. Taget nu
Venetianernes Handel og Sømagt fik et usorindelig
Stød med det fjortende Aarhundrede, behøvede de dog selv
Creta og Morea længe, og Kæften til Napoleon, saa at
sige uden Sværd-Slag, opløste Regjeringen (1797) og
vedte Bøttet med Østerrigerne, som nu har det Hele, paa
de Ioniske Øer nær, som, efter Napoleons Fald, fik En-
gelsk Formværdighed.

